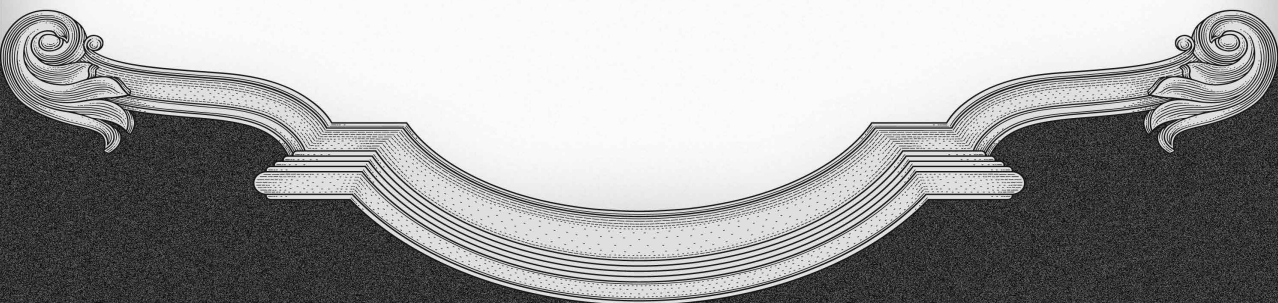

גליון
בת עין

.....
- פרשת חקת תשע"ח -
.....

ספר בת עין

דרושים לפרשת חקת

דבר אל בני ישראל ויקחו אליהם ויגו. ויש
לדקדק הלא הדיבור היה אל משה
ואל אהרן, והנה ליה למכתב 'דברו'
רבים, לא לשון יחיד. גם להבין תיבת
בלשון רבים. גם לכתוב 'אליכם' לשון
'לאמר'.

א. תיבת 'לאמר' שנכתב בפסוק הראשון 'וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר', צריך להבין, שהרי רק
משה דיבר כמש"כ בפסוק שלאחריו 'זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו אליהם כו', ואם כן מהו שנאמר על משה ואהרן 'לאמר'.

In this derasha, the Bat Ayin teaches us the significance of infusing our physical actions with holiness and instructs us how to do so.

Eating with holiness

דבר אל בני ישראל ויקחו אליהם ויגו. וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר:

"And Hashem spoke to Moshe and Aharon saying...Speak to the B'nei Yisrael and instruct them that they should take to you a perfectly red cow..."
(Bamidbar 19:1-2)

ויש לדקדק הלא הדיבור היה אל משה ואל
אהרן, והנה ליה למכתב דברו בלשון רבים.

One must be precise and ask the following: **Since Hashem spoke to both Moshe and to Aharon**, the expression "[you shall] speak to the B'nei Yisrael" **should have been written in the plural form** (דברו)

instead of the singular form (דבר). Why does the Torah use the singular form of the expression "you shall speak?"

גם לכתוב אליכם לשון רבים, לא לשון יחיד.

Furthermore, the plural expression "take to yourselves" (אליכם) should have been written instead of the

כִּי בְּכָל דְּבַר נִבְרָא יֵשׁ חַיּוֹת רוּחָנִי קְדוֹשָׁה, בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת רוּחָנִיִּים, צְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת אֲשֶׁר בּוֹ נִבְרָא, וְהוּא הַמְקַיֵּם וּמְהַיָּה אוֹתָם תְּמִיד לְכְבוֹדוֹ לְצוּרָה גְבוּהָ. לִכֵּן פֶּאֶשֶׁר בָּא לְהַנּוֹת מְאִיזָה דְּבַר נִבְרָא יִכְרֹךְ

וּלְפָרֵשׁ זֶה עַל דֶּרֶךְ הַמוֹסָר, הִנֵּה יָדוּעַ מֵאֲמַר חַז"ל (אבות פ"ו מ"ב) כָּל מֶה שֶׁנִּבְרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בָּרָא אֶלָּא לְכְבוֹדוֹ, וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (ברכות לה.) אֲסוּר לִיהְנוֹת מִהָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְרָכָה,

ב. ראה ביאור הענין בספר התניא שער היחוד והאמונה פ"א: הנה כתיב לעולם ה' דברך נצב בשמים, ופירש הבעש"ט ז"ל כי דברך שאמרת יהי רקיע בתוך המים וגו', תיבות ואותיות אלו הן נצבות ועומדות לעולם בתוך רקיע השמים, ומלובשות בתוך כל הרקיעים לעולם להחיותם, כדכתיב ודבר אלהינו יקום לעולם ודבריו חיים וקיימים לעד כו' כי אילו היו האותיות מסתלקות כרגע ח"ו וחוזרות למקורן היו כל השמים אין ואפס ממש, והיו כלא היו כלל וכמו קודם מאמר יהי רקיע כו' ממש כו' וכן בכל הנבראים שבעולם השמות שנקראים בהם בלשון הקדש הן הן אותיות הדבור המשתלשלות ממדרגה למדרגה מעשרה מאמרות שבתורה כו' עד שמגיעות ומתלבשות באותו נברא להחיותו.

singular form אליך, "take to yourself." Why does the Torah use the singular form of the word "yourself?"

גם להבין תיבת לאמר.

Finally, **we must also understand the significance of the word to speak to.** The beginning of the pasuk states זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר "This is the law of the Torah that Hashem commanded to say: Speak to the B'nei Yisrael." The word "to say" (לאמר) seems superfluous since the next word is דבר, "speak to." What is the deeper significance of the word לאמר?

ולפרש זה על דרך המוסר,

We can suggest the following to **explain this according to the path of mussar:**

הנה ידוע מאמר חז"ל (אבות פ"ו, יב) כל מה

שנברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא ברא אלא לְכְבוֹדוֹ,

There is a well-known statement of Chazal (Avot 6:12) that "Everything that Hashem created in the world was only created for His honor."

וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (ברכות לה.) אֲסוּר לִיהְנוֹת מִהָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְרָכָה,

Furthermore, our sages said (Berachot 35a) "It is forbidden to derive enjoyment from this world without a first reciting a berachah."

כִּי בְּכָל דְּבַר נִבְרָא יֵשׁ חַיּוֹת רוּחָנִי קְדוֹשָׁה, בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת רוּחָנִיִּים, צְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת אֲשֶׁר בּוֹ נִבְרָא, וְהוּא הַמְקַיֵּם וּמְהַיָּה אוֹתָם תְּמִיד לְכְבוֹדוֹ לְצוּרָה גְבוּהָ.

In every creation there is a holy, spiritual life force that is comprised of spiritual letters and letter combinations that create and sustain it for Hashem's honor by

דבר הנאה מאיזה דבר נברא בנודאי יש בו צורך גבוה, וצרכים לכונן בהנאתו להעלותו לקדושה. וכל זה ישים אל לבו בשעת הברכה עובר להנאתו, ולא יסיח דעתו מכל זה כל משה זמן אכילתו והנאתו, לכונן בלתי לה, ולא למלאות

תחילה, כדי שיוזכור בהחיות הרוחני אשר בו, ושלא נברא אלא לכבודו שיהיה נעשה בו צורך קדושה, כגון אם הוא דבר מאכל יאכל אותו לצורך גבוה, היינו שעל ידי אכילה זו יתחזק גופו ושכלו לעבודת הבורא ברוך הוא לתורה ותפלה, וכן בכל

being used for an elevated, holy, purpose.

Berachot remind us to use the physical world for Hashem's honor

לכן כאשר בא להנות מאיזה דבר נברא וברך תחילה, כדי שיוזכור בהחיות הרוחני אשר בו, ושלא נברא אלא לכבודו שיהיה נעשה בו צורך קדושה,

Therefore, when one is about to enjoy a physical object that was created (such as food), he must first say a berachah in order to remember that there is spiritual life in it and that it was only created for Hashem's honor so that it should be used for a holy purpose.

How one can elevate this world for Hashem's honor

כגון אם הוא דבר מאכל יאכל אותו לצורך גבוה, היינו שעל ידי אכילה זו יתחזק גופו ושכלו לעבודת הבורא ברוך הוא לתורה ותפלה,

For example, if the thing that one is enjoying is food, he should eat for a Divine purpose. This is accomplished when one's intention is that **as a result of this act of eating, his body and intellect should be strengthened so that he can serve the Creator through Torah study and tefillah.**

וכן בכל דבר הנאה מאיזה דבר נברא בנודאי יש בו צורך גבוה, וצרכים לכונן בהנאתו להעלותו לקדושה.

Similarly, the same applies to all pleasures from any creation. Before deriving benefit from any physical matter, one should recognize that such indulgence **is certainly necessary to serve Hashem and when it gives us pleasure, we must intend to elevate it to the realm of holiness** through utilizing it to serve Hashem.

Maintaining focus

וכל זה ישים אל לבו בשעת הברכה עובר להנאתו, ולא יסיח דעתו מכל זה כל משה זמן אכילתו והנאתו, לכונן בלתי לה, ולא למלאות תאוותו ולמלא כריסו,

One should place all of these thoughts (that everything was created for Hashem's honor and, therefore, everything should be used for Hashem's service) upon his heart when reciting the berachah immediately before he enjoys the food. He shouldn't remove this thought from his consciousness throughout the duration of his meal and his pleasure from the consumption of his food. He should intend that his act of eating should be solely for Hashem and not because he wants

בו בחינת קדושה, כגון בתבואה לעשות בהם תחילה מצות תרומות ומעשרות וכלה לפהנים וללויים ולעניים, וכן בשאר כל דברים לעשות בהם איזה מצוה, בכדי שיתפוס בהם בחינת קדושה. וגם בזמן הזה שבעונותינו הרבים בטלו תרומות ומעשרות, ינתן מהמאכל בתחילה צדקה

תאנותו ולמלא פריסו, כדי שלא יבא חס ושלום לבחינת 'פן תאכל ושבעת, ורם לבבך ושכחת' וגו' (דברים ח, יב-יד). ויען שרצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, ושיהיה להם כח לקדש עצמם באכילה ושתיה ושאר הנאות כנ"ל, לפיכך הזהיר לנו לקדש כל דבר ולהכניס

ג. תרומות וכלה לכהנים, ומעשרות ללויים ולעניים.

to fulfill his desires or to satisfy his stomach.

The danger of eating for pleasure

כדי שלא יבא חס ושלום לבחינת (דברים ח, יב-יד) פן תאכל ושבעת, ורם לבבך ושכחת וגו'.

One must eat with the proper motivation in mind **in order not to become like the description in the pasuk (Devarim 8:12-14) "Lest you will eat and be satisfied, and you will become haughty and forget Hashem..."**

The Torah's advice to help us eat with the correct intentions

ויען שרצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, ושיהיה להם כח לקדש עצמם באכילה ושתיה ושאר הנאות כנ"ל, לפיכך הזהיר לנו לקדש כל דבר ולהכניס בו בחינת קדושה,

Since Hakadosh Baruch Hu wanted to grant merit to the Jewish nation and desired that they should have the ability to sanctify themselves through eating,

drinking, and partaking in other pleasures, He commanded us to sanctify anything that we use in the material world **and to bring holiness into it.**

כגון בתבואה לעשות בהם תחילה מצות תרומות ומעשרות, וכלה לפהנים, וללויים ולעניים,

For instance, regarding foods produced from grain, we must first remove the tithes of *terumah* that have to be given to a *Kohen* and *ma'aser*, which must be given to a *Levi*, *challah* for the *kohanim*, and the tithes that go to the poor.

Seek to do a mitzvah with everything

וכן בשאר כל דברים לעשות בהם איזה מצוה, בכדי שיתפוס בהם בחינת קדושה.

Similarly, regarding all other physical things one should perform a mitzvah with them in order to imbue them with holiness.

וגם בזמן הזה שבעונותינו הרבים בטלו תרומות ומעשרות, ינתן מהמאכל בתחילה

וזהו סמיכות פְּרֻשַׁת חֻקַּת אַחֵר עֲנִיִּן תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂוֹת, כִּי אַחֵר שֶׁהִזְהִיר ה' לְקַדֵּשׁ הַתְּבוּאָה בְּתְרוּמוֹת וּמַעֲשָׂוֹת לַכֹּהֲנִים וְלוֹיִם, כְּדִי לְהַכְנִיס בְּהַתְּבוּאָה בַּחֲיִינַת קְדוּשָׁה כַּנ"ל, אָמַר הַכָּתוּב 'וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר, פִּירוּשׁ כָּל עֲנִיִּן הַתְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂוֹת אֲשֶׁר דִּבֶּר

לְעַנְיִים, בְּכַדִּי שִׁיעֲשֶׂה בּוֹ מִצְוָה, וַיַּכְנִס בּוֹ בַּחֲיִינַת קְדוּשָׁה, וְגַם קוּדֵם הָאֲכִילָה לְבָרֶךְ עָלָיו, וּבָזָה יוֹכַל אַחֵר כָּךְ לְאָכְלוֹ בַּקְדוּשָׁה, שְׁלֹא יִטְמָס אֶת לְבוֹ חֵס וְשָׁלוֹם לְבֹא לְבַחֲיִינַת 'וְרָם לְבָבְךָ וְשַׁכַּחְתָּ' וְגו', וַיְהִי הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת חֲקוּקִים עַל לִוַּח לְבוֹ, לְבִלְתִּי יִשְׁכַּחם אֲפֹלוּ רָגַע.

צָדָקָה לְעַנְיִים, בְּכַדִּי שִׁיעֲשֶׂה בּוֹ מִצְוָה, וַיַּכְנִס בּוֹ בַּחֲיִינַת קְדוּשָׁה,

This applies **also currently, when we don't have** the ability to fulfill the mitzvot of **terumah and maser**. **One should first give a portion of his food to the poor in order to do a mitzvah with the food, thus imbuing it with the characteristic of holiness.**

וְגַם קוּדֵם הָאֲכִילָה לְבָרֶךְ עָלָיו, וּבָזָה יוֹכַל אַחֵר כָּךְ לְאָכְלוֹ בַּקְדוּשָׁה, שְׁלֹא יִטְמָס אֶת לְבוֹ חֵס וְשָׁלוֹם לְבֹא לְבַחֲיִינַת 'וְרָם לְבָבְךָ וְשַׁכַּחְתָּ' וְגו',

Furthermore, before eating a food, one must say a berachah upon it. In this way, he will be able to eat his food with holiness. Consequently, **it will not contaminate his heart, chas v'shalom, and will not bring him to the characteristic** described in the pasuk mentioned above: **"and your heart will become haughty and you will forget Hashem..."**

וַיְהִי הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת חֲקוּקִים עַל לִוַּח לְבוֹ, לְבִלְתִּי יִשְׁכַּחם אֲפֹלוּ רָגַע.

Regarding a person who seeks to imbue his acts of eating and all of his actions with holiness, the Bat Ayin

explains: **The Torah and mitzvot will be engraved on the wall of his heart so that he will not forget them for even a moment.**

The Bat Ayin explains the pesukim

וזהו סמיכות פְּרֻשַׁת חֻקַּת אַחֵר עֲנִיִּן תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂוֹת,

This is why Parashat Chukat is juxtaposed to the laws of terumah and maaser, which are written at the end of Parashat Korach.

כִּי אַחֵר שֶׁהִזְהִיר ה' לְקַדֵּשׁ הַתְּבוּאָה בְּתְרוּמוֹת וּמַעֲשָׂוֹת לַכֹּהֲנִים וְלוֹיִם, כְּדִי לְהַכְנִיס בְּהַתְּבוּאָה בַּחֲיִינַת קְדוּשָׁה כַּנ"ל,

For, after Hashem commanded us to sanctify the produce by separating and giving the terumah and maasar tithes to the Kohanim and Levi'im in order to implant holiness in the food, we are able to partake of it, as we explained.

אָמַר הַכָּתוּב 'וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר, פִּירוּשׁ כָּל עֲנִיִּן הַתְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂוֹת אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' לִיתֵּן לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן הֵייוּ לַכֹּהֲנִים וְלוֹיִים, הוּא בְּשִׁבִּיל לֵאמֹר, אוֹתִיּוֹת לֹא רָם

The pasuk says "And Hashem spoke to Moshe and to Aharon to

גם שלא יבא לבחינת מר, בחינת תמורה, מלשון 'המר ימיר' (ויקרא כז, י), לשון חילוף, שלא יחליף ולא ימיר בחינת קדושה לבחינת גשמיות חס ושלום. וזהו מרומז

ה' ליתן למשה ולאהרן היינו לפניהם ולוים, הוא בשביל לאמר, אותיות לא רם, פירוש שלא יבא לבחינת 'רם לבבך ושכחת' וגו', כנ"ל.

say" This means that the entire matter of *terumot* and *ma'asrot* that Hashem said to give to Moshe and Aharon, who were themselves representatives of the **Kohanim and Levi'im**, was in order for them "to say" (לאמר), which is the same letters as the phrase **not haughty**. The word לאמר hints to us that the reason why Moshe and Aharon were instructed to teach the Jewish people about *terumah* and *ma'aser* was because of the concept of לא רם, to tell us that one will not become haughty when he fulfills the mitzvah to separate the proper tithes before he eats. This also answers why Hashem uses the singular form of דבר and אליך when instructing Moshe and Aharon since the intention was not specifically to talk to Moshe and Aharon, but rather to instruct *each individual* to internalize the lesson of *terumah* and *ma'aser*. When each individual (alluded to by singular form of the words "you shall speak" and "to you") will be careful to perform these mitzvot (symbolized by Aharon the Kohen and Moshe the Levi) before eating, he will be able to prevent himself from becoming haughty (לא רם).

פירוש שלא יבא לבחינת 'רם לבבך ושכחת' וגו', כנ"ל.

This means that such a person

will not come to embody the Torah's description of "You will become **haughty and will forget** Hashem." The holiness that has been instilled in the food as a result of these mitzvot fulfilled with it will assist one to eat for the proper motivation and use the physical world for the honor of Hashem.

לאמר *also spells* don't exchange

גם שלא יבא לבחינת 'מר', בחינת תמורה, מלשון (ויקרא כז, י) המר ימיר, לשון חילוף, שלא יחליף ולא ימיר בחינת קדושה לבחינת גשמיות חס ושלום.

It is also significant to separate *terumah* and *maasar* prior to eating **so that one shouldn't come to** the status of being מר (**exchanged**). The word מר, which is from the word תמורה, **means something that is exchanged, as in** the expression "המר" (Vayikra 27:10). **One shouldn't exchange holiness to make it** גשמיות, **mundane, chas v'shalom**. Food has a dimension of spirituality in it that is emphasized when one eats in a holy manner. One shouldn't exchange this holiness for the mundane act of eating in order to satisfy his desire. The mitzvot of separating *terumah* and *ma'aser* before eating ensure that a person will not come to exchange the holiness of eating with proper

במלת לאמר, אותיות לא מר כנ"ל, כי על ידי שאוכל המאכל בתאנה גשמיות ובא לבחינת רם לבקר, ממיר ומחליף תענוג רוחני ונצחי בתענוג גשמי עובר, כנ"ל.

ומסיים הכתוב ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר

לא עלה עליה עול וגו', פירוש פרה אדומה שמעשיה בחוץ (זבחים כ:) מרמז לבחינת אכילה, שמעשיה רשות בבחינת חוץ, כי מצות מעשיות נקראים בבחינת קרבן פנימי, שמעשיה בפנים, בבחינת פנימי, ובחינת מאכל ומשתה שהוא רשות נקראים בבחינת פרה אדומה שמעשיה

מרמז לבחינת אכילה, שמעשיה רשות בבחינת חוץ,

intentions and motivation for the mundane act of eating in order to satiate one's appetite.

וזהו מרמז במלת לאמר, אותיות לא' מר' כנ"ל,

This is alluded to with the word which is comprised of **the letters** לאמר, **don't exchange**.

The parah adumah is prepared outside the Beit HaMikdash (Zevachim 20b) and alludes to eating since eating is a permitted, but "external" action. Mitzvot are referred to as "inner" actions, while eating, drinking, and other permitted (but not obligatory) actions are called "external" actions. The parah adumah is prepared outside the Beit HaMikdash and, therefore, alludes to eating, which is an external action.

כי על ידי שאוכל המאכל בתאנה גשמיות ובא לבחינת רם לבקר, ממיר ומחליף תענוג רוחני ונצחי בתענוג גשמי עובר, כנ"ל.

For when one is motivated to eat due to physical desire and becomes haughty, he exchanges the spiritual, eternal pleasure that he could have received from eating with proper intentions for a fleeting, material pleasure.

כי מצות מעשיות נקראים בבחינת קרבן פנימי, שמעשיה בפנים, בבחינת פנימי, ובחינת מאכל ומשתה שהוא רשות נקראים בבחינת פרה אדומה שמעשיה בחוץ, בבחינת רשות.

ומסיים הכתוב ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול וגו',

The mitzvot that require physical action are considered to be like a korban penimi, a sacrifice made within the Beit HaMikdash, which is analogous to an "inner action." However, **eating and drinking, which are permitted actions, but not mitzvot, are considered to be "external actions," and are, therefore, in the same category as the parah adumah that was prepared outside.**

The pasuk concludes with the words, "Take to yourself a perfectly red heifer (parah adumah) that doesn't have a blemish and has never carried a yoke."

The red heifer symbolizes eating

פירוש פרה אדומה שמעשיה בחוץ (זבחים כ:)

מאמר חז"ל (ירושלמי ברכות פ"א ה"ה) עינא וליבא תרי סרסורי עבירה נינהו, פירוש שעל ידי שיקדש את עצמו באכילה ושתיה כנ"ל, לא יתקלקל בחינת עין לב, ויהיה בקדושה ובטהרה כנ"ל, שנוקה לזה כן יהי רצון, אמן.

בחזון, בבחינת רשות. ועל זה אמר הכתוב באשר תקח אותה בחינה לאכילה, תדקדק שלא יהיה בו מום, היינו שלא יהיה בהמאכל שום חשש איסור חס ושלום, 'אשר לא עלה עליה על', פירוש מלת על הוא ראשי תיבות של עין לב, על פי

Lessons about food from the parah adumah

ועל זה אמר הכתוב באשר תקח אותה בחינה לאכילה, תדקדק שלא יהיה בו מום, היינו שלא יהיה בהמאכל שום חשש איסור חס ושלום,

Regarding this lesson of eating with holiness, **the pasuk states "when you take it" (the parah adumah), which represents the act of eating, you should be careful that it should not have a blemish in it. This means that the food should be kosher and shouldn't have any prohibition, chas v'shalom.** After establishing that *parah adumah* represents eating, the Bat Ayin derives important lessons about proper eating from the pesukim. The first lesson is to confirm that the food is kosher before consuming it.

Caution that food should not lead to temptation

אשר לא עלה עליה על', פירוש מלת על הוא ראשי תיבות של עין לב,

The pasuk continues by telling us that the *parah adumah* should be "[a cow] **that never carried a yoke.**" The word **yoke** (spelled with the letters ע"ל), **is the roshei teviot** (an abbreviation) **for** עין לב, **eyes and heart.** This indicates that one should

be cautious that his eating should not have a negative influence on his eyes and heart.

על פי מאמר חז"ל (ירושלמי ברכות ה.). עינא וליבא תרי סרסורי עבירה נינהו,

This is in accordance with the statement of Chazal (Yerushalmi Berachot 5a): "The eyes and the heart are the two agents of sins" because the eyes see and the heart desires.

פירוש שעל ידי שיקדש את עצמו באכילה ושתיה כנ"ל, לא יתקלקל בחינת עין לב, ויהיה בקדושה ובטהרה כנ"ל,

On a deeper level, **the pasuk means that when one sanctifies himself through eating and drinking with holiness as described above, he will not cause a spiritual blemish to his eyes and heart,** which can either lead him towards acts of holiness or to stray after sin, G-d forbid. Rather, **they will remain holy and pure** due to his diligence to eat kosher food after reciting a beracha, and with proper intentions to serve Hashem.

שנוקה לזה כן יהי רצון, אמן.

May we merit this. So may it be His will. Amen.

Summary: Saying berachot before we eat helps us remember that the food was created for Hashem's honor and should, therefore, be used to serve Hashem. For example, before one eats he should contemplate how one should eat in order to have strength for Torah learning and fulfilling mitzvot. One's intention for eating, drinking, and other physical pleasures should not be for self-gratification. The recitation of berachot also imbues holiness into the food, which helps us eat it with the correct intentions. Furthermore, the mitzvot that we do with food, such as giving terumah and ma'aser, aid us to eat it properly. Even in our generation when these mitzvot are not able to be completely fulfilled, one should still strive to do a mitzvah with his food, such as giving a portion to the poor, before eating from it. This will help to motivate us to channel the physical pleasures that we enjoy toward the service of Hashem.

Eating for pleasure leads to haughtiness and to be drawn after the two agents of sins, which are the eyes and the heart. These ideas apply to all the pleasures of this world because Hashem created the world for His honor and, therefore, everything can and should be used to enhance our service of Hashem. If one eats simply to satiate his appetite or desires, he subsequently causes his heart and eyes to eventually pursue.

In order to allude to these important lessons, the Torah uses the singular form when describing Hashem's instructions to Moshe and Aharon, who represent the mitzvot related to the preparation of food through the separation of terumah and ma'aser. When one is careful to use his food (and all material things from which he receives benefit) for the sake for performing a mitzvah and serving Hashem, he elevates the holiness that is inherent inside. In the case of eating, one can draw out the holiness that is concealed in the food through ensuring that the food is kosher, reciting a beracha before eating, doing a mitzvah related to the food (such as separating terumah and ma'aser, or giving tzedakah beforehand), and maintaining the proper intention of eating for the sake of being able to serve Hashem.